

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.713 van 6 april 2000
in de zaak A. 90.507/VII-20.823.**

In zake : XXX,
wonende te Z.,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Pakistaanse nationaliteit, op 28 maart 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 maart 2000, aan verzoeker op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 29 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 april 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DE ROECK, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoekster op 28 maart 2000 haar verzoekschrift heeft ingediend, gericht tegen het bestreden bevel van 24 maart 2000, dat uiterlijk op 29 maart 2000 diende te worden uitgevoerd, zodat zij alert en diligent heeft gehandeld, en is voldaan aan de eerste voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

1.2. Overwegende dat, wat de derde voorwaarde betreft verzoekster betoogt :

"Dat verzoekster reeds in België vertoeft sedert 91, en er geïntegreerd is en hier medisch gevolgd wordt.

Dat wanneer positief gevolg komt aan haar aanvraag tot regularisatie ingediend op 28.01.2000 zij veel schade zou opgelopen hebben door een materiële onterechte uitwijzing.

Dat deze uitwijzing bovendien ook als gevolg kan hebben dat verzoekster niet bij machte zou zijn haar belangen te behartigen voor de commissie waar zij

eventueel zal moeten verschijnen en dat de rechten van de verdediging alsdusdanig geschonden worden.";

Overwegende dat het door verzoekster aangehaalde nadeel op dit ogenblik onbestaande is, vermits zij, volgens haar verklaring, bevestigd door een ter zitting neergelegd ontvangstbewijs dat door de tegenpartij niet wordt betwist, een aanvraag tot regularisatie heeft ingediend op 28 januari 2000 op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, en artikel 14 van voormelde wet luidt :

"Behalve voor maatregelen tot verwijdering die gemotiveerd zijn door de openbare orde of de nationale veiligheid, of tenzij de aanvraag kennelijk niet beantwoordt aan de voorwaarden bepaald in artikel 9, zal er niet feitelijk worden overgegaan tot verwijdering tussen de indiening van de aanvraag en de dag waarop een negatieve beslissing wordt genomen met toepassing van artikel 12.";

dat betreffende dit artikel de memorie van toelichting onder meer bepaalt :

"Dit artikel bekrachtigt het principe volgens hetwelk er niet zal worden overgegaan tot een effectieve verwijdering van de aanvragers tijdens de onderzoeksperiode van hun aanvraag.

M.a.w. wanneer een verwijderingsmaatregel beslist werd, blijft deze bestaan maar er wordt gewaakt dat deze materieel niet wordt uitgevoerd tot op de dag van de eventuele negatieve beslissing. (Kamer, 21 zitting van de 50e zittingsperiode, 1999-2000, DOC. 50 023/001, p. 18)".;

Overwegende dat niet is voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes april tweeduizend, door :

de HH.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

D. MOONS.